

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 106.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, s. 65), genom att inte, senast den 18 april 2016, sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- ålägga Storhertigdömet Luxemburg, enligt artikel 260.3 FEUF att betala ett vite på 11 628 euro per dag från och med den dag då dom meddelas i detta mål för underlåtenheten att uppfylla skyldigheten att meddela de åtgärder som vidtagits för införlivande av direktiv 2014/25/EU, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Medlemsstaterna var enligt artikel 106.1 i direktiv 2014/25/EU skyldiga att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Luxemburg inte har underrättat kommissionen om de åtgärder för införlivande av direktivet som eventuellt har vidtagits, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.
2. Kommissionen har yrkat att Luxemburg ska åläggas att betala ett vite på 11 628 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårighetsgrad och varaktighet, beloppets avskräckande verkan och medlemsstatens betalningskapacitet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 9 februari 2018 – Sociale Verzekeringsbank mot F. van den Berg och H.D. Giesen

(Mål C-95/18)

(2018/C 161/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i det nationella målet

Klagande: Sociale Verzekeringsbank

Motpart: F. van den Berg, H.D. Giesen

Tolkningsfrågor

- 1a) Ska artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF tolkas så, att de i sådana situationer som de förevarande utgör hinder för nationella bestämmelser som artikel 6a b AOW? ⁽¹⁾ Denna bestämmelse medför att en invånare i Nederländerna inte omfattas av den allmänna socialförsäkringen i bostättningsstaten om vederbörande arbetar i en annan medlemsstat och enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71 ⁽²⁾ omfattas av anställningsstatens lagstiftning om social trygghet. De aktuella situationerna utmärks av att de berörda personerna enligt anställningsstatens lagstiftning inte har rätt till ålderspension på grund av de endast i ringa omfattning utfört arbete där.

- 1b) Är det av betydelse för svaret på fråga 1a att en invånare i en stat som enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71 inte är behörig bosättningsstat inte är skyldig att betala en avgift till det allmänna socialförsäkringssystemet i bosättningsstaten? Under de perioder en sådan invånare arbetar i en annan medlemsstat omfattas vederbörande emellertid enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71 endast av anställningsstatens system för social trygghet, och i en sådan situation föreskrivs inte heller i den nationella nederländska lagstiftningen en avgiftsskyldighet.
- 2) Är det av betydelse för svaret på fråga 1 att det fanns en möjlighet för de berörda personerna att teckna en frivillig försäkring enligt AOW eller att det fanns en möjlighet för dem att begära att Svb skulle sluta en sådan överenskommelse som avses i artikel 17 i förordning nr 1408/71?
- 3) Utgör artikel 13 i förordning nr 1408/71 hinder för att en person som H.D. Giesens maka – som före den 1 januari 1989 enbart bedömt mot bakgrund av den nationella lagstiftningen i bosättningsstaten Nederländerna var försäkrad genom AOW – förvärvar rätt till förmåner vid ålderdom på grundval av denna försäkring för de perioder hon på grund av sitt arbete i en annan medlemsstat enligt ovannämnda bestämmelse omfattades av lagstiftningen i anställningsstaten? Eller ska rätten till en förmån enligt AOW anses utgöra en sådan rätt till förmåner som i den nationella lagstiftningen inte är beroende av villkor om anställning eller försäkring i den mening som avses i domen Bosmann⁽³⁾, så att resonemanget i den domen kan tillämpas i hennes fall?

⁽¹⁾ Algemene ouderdomswet (lagen om allmän ålderspension).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 9 februari 2018 – Sociale Verzekeringsbank mot C.E. Franzen

(Mål C-96/18)

(2018/C 161/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i det nationella målet

Klagande: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Motpart: C.E. Franzen

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF tolkas så, att dessa bestämmelser i en sådan situation som den förevarande utgör hinder för nationella bestämmelser som artikel 6a b AKW?⁽¹⁾ Denna bestämmelse medför att en invånare i Nederländerna inte omfattas av den allmänna socialförsäkringen i bosättningsstaten om vederbörande arbetar i en annan medlemsstat och enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71⁽²⁾ omfattas av anställningsstatens lagstiftning om social trygghet. Den aktuella situationen utmärks av att C.E. Franzen enligt anställningsstatens lagstiftning inte har rätt till barnbidrag på grund av att hon endast i ringa omfattning utfört arbete där.